

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

НЕДЕЉА 14. ФЕБРУАРА 1899.

Број 6.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

ЦЕНА:

За Србију на годину	6 динара
на пола године	3 "
За стране земље на годину	9 "

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

С Т Е Ч А Ј

Општински Београдској потребан је један инжињер са квалификацијама, који ће имати поред осталих послова нарочито да изврши убаштиње општине на њена непокретна добра.

Плата је до 4000 дин. годишње.

Молбе са потребним исправама, имају се поднети Председнику општине до 1 марта ове год. закључно.

Од Суда општине Београдске АБр. 955 19. Јануара 1899. г. у Београду.

С Т Е Ч А Ј

На основу чл. 28. правила о уређењу еснафа димничарског (од 15. јан. 1899. № 210) суд општине београдске расписује овим стечај за 6 димничара за варош Београд.

Писмене пријаве имају се подносити суду општинском. Уз пријаву треба поднети:

1., уверење еснафа, да је молилац знат стално радио;

2., своје калфенско и мајсторско писмо, и

3., уверење надлежног општинског суда, да за прљава дела није осуђиван.

Пријаве ће се примати до 24. фебруара закључно.

Од суда општине београдске, 13. фебруара 1899. год. АБр. 1064 у Београду.

О Г Л А С

Општини Београдској потребно је одмах: до 200 куб. метара Колубарског песка,

до 200 куб. метара Тапмајданског или Миријевског песка,

до 200 кубни метара ломљеног зеленог камена. Исти може бити Топчидерски, Раковички, Бањички, Жарковачки и други.

Сав горњи материјал има се урачунати са преносом на Ново Гробље, где ће се комисијски примити, а исплата ће се извршити одмах по пријему, а како је за подузетника угодније, на делове или све укупно.

Понуде у запечаћеним ковертима прима благајница Београдске општине.

Од суда општине Београдске 8. фебруара 1899. год. Београд АБр. 403.

О Г Л А С

Суд општине београдске даваће под закуп у експлоатацију путем јавне усмене лицитације општински камени мајдан испод душевне болнице, а тако исто и мајдан звани „Бела Марама“ на Топчидерском брду.

Лицитација ће се држати у канцеларији економног одељења, и то:

за мајдан испод душевне болнице на дан 18. овог месеца у 3 сата по подне, а

за мајдан звани „Бела Марама“, на дан 19. овог месеца по подне у 3 сата.

Ближа извештаја и услови могу се видети сваког дана у канцеларији економског одељења.

Ово се даје јавности и позивају лицентанти да дођу да лицитирају.

АБр. 1008—1008. Од суда општине београдске 10. фебруара 1899. год. Београд.

КРАЉ СТЕФАН ДРАГУТИН

ИСТОРИСКА РАСПРАВА

Мото: „Nam divitiarum et formae gloria flusa atque fragilis est; virtus clara aeternaque habetur“.....

Salust. Coni. Cat. cap I.

НАПИСАЛИ

К. Н. КОСТИЋ И Ф. АР. СТАНОЈЕВИЋ

Рад награђен је 400 динара, првом видовданском наградом од 15. Јунија 1897. г.

(НАСТАВАК)

У једној својој христовуљи из времена од 1. Септ. 1428 до 31 Августа 1429 г., којом потврђује баштину челнику Радичу, што је имао под деспотом Стефаном и што је добио од маџарског краља Жигмунда, деспот Ђурђе Бранковић писе: **И оу Мачке**: тргъ Дебръцъ, и село које прилага къ тръгъ Дебръцъ Прхово. Овде се изриком каже да је Дебръц (или Дабрац) у Мачви а у близини данашњег села Дебръца, на десној страни Саве одиста се налази село Прхово.¹⁾

¹⁾ Споменик III стр. 9. — Тен. Карта Краљ. Србије и секц. В2 Шабац.

Дабрац је у XIII—XV в. био од знатнијих српских тргова, а како се у споменицима после овога времена никако не јавља, биће да је пропашију српске деспотовине у XV. в. трг у Дабрцу изгубио сваки значај и да се градско насеље временом растројило. На подградским развалинама доцније се развило и одржало данашње село Дебръц, које је, како изгледа, у прошлом веку било са свим незнатно, јер се у аустријским дистриктним списковима спомињу оближња села Прхово (*Bervo*) и Звезд (*Svista*) а Дебръц се не спомиње¹⁾.

Историји. Као владалац, он би се могао назвати патриотом (ако овде патриотизам не би био анахронизам). Он није тежио ка великим територијалном проширавању Српске Државе. Он се није надахњавао као врховни српски краљ фантастичким мислима о спајању два сасвим супротна државна елемента: Српске и Византиске Државе. Шта више, када је његов брат краљ Милутин био и сувише окупiran овим високим плановима и када се у Српској Држави почела јако осећати та византиска струја: краљ се Драгутин ставља на чело Српске против те „Византиске Партије“ и јавља се као јака реакција плановима свога брата. То ће бити један од главних узрока побуне краља Драгутина 1312. год. Као врховни српски краљ, он се трудио, да поправи веома рђаво унутрашње стање Српске Државе. Он је сам собом давао примере човекољубља, побожности, правде, поштовања старости. Кад је унутрашње државно стање консолидовано, ми смо га видели у једном добро организованом али несретном савезу освајачких тенденција.

Државна радња краља Драгутина неће бити да је „без живота и свежине.“ На против. Долазак на престо бурним догађајима пропраћен; енергични унутрашњи државни рад краља Драгутина; његово путо-

VIII.
ДРЖАВНИ И ВЕРСКИ РАД КРАЉА ДРАГУТИНА
Драгутин Неманић као владалац и као човек. — Аскетизам краља Драгутина и утицај свештенства. — Унутрашњи државни рад краља Драгутина. — Односи са Дубровачком и Млетачком Републиком. — Главни трговачки друмови и центри у Сремском Краљевини. — Новчи краља Драгутина. — Односи са Русијом и Јерусалимом. — Пријатељство са А. Е. Данилом II. — Односи са Римском Курзијом и прогањање јеретика. — Зидање задужбина и обдаривање манастира.

Посматрајући целокупни рад краља Драгутина (као владаоца и као човека) долази се до уверења, да је краљ Драгутин, свакако, једна симпатична појава у Српској

¹⁾ Споменик XVIII. стр. 106.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

21. Јануара 1899. год.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић, присуствовао члан Суда г. Ст. Ивковић; од одборника били г. г. Др. Стеван Марковић, Владен Николић, Голуб С. Јанић, Ђамјан Стојковић, Ђ. к. Тошић, Богоје Јовановић, Јов Петровић, А. Н. Кримановић, Ј. М. Јанкић, Марко С. Петронијевић, Ђорђе Н. Соколовић, Трифун Ђођевић, К. Др. Ризнић, И. Козлић, Васа Николић, Стојан Пајкић, Д. Тадић, Др. Ј. Ђурић, К. П. Михајловић, М. Савићић, Н. Спасић, М. С. Протић, Милов. Миленковић, Милан Арсенијевић, Ђ. Пантелић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седице држане 13. Јануара 1899. год. и примљен је без измена.

II

По прочиташу акта Управе вар. Београда АБр. 301, 454, 389, 390, 393, 388, 330, 335, 421, 433, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да је Фађејев Голумбовски овд. индустрисалац добrog владања и средњег имовног стања; да је Вилхелм Вајс агент доброг владања и сиротног имовног стања; да су му непознати: Марко Бусија, касапин, Радоје Речевић скитница, Марко Ристић служитељ, Светислав — Зака — Нинић молер, Раде Кнежевић бив. чувар казненог завода, Ђура Штраслинг кочијаш, Михаило Ристић обућар, Јован Велимировић зидар, Петар и Милан браћа Крунић овд. надничари.

III

По прочиташу молбе Катарине Лазаревић удове Стбр. 161, одбор је изјавио мишљење,

да се молитељици може дати тражено уверење о њеном породичном односу.

IV

Председник извештава одбор, да је суд општински решењем својим од 15. Јануара о. г. АБр. 276 одредио цену лебу од 27 паре по килограму, а леб да се продаје по 25 паре у тежини од 925 грама, пошто је жито за прошлих 15 дана било 18 дин. 100 кгр. Одбор је примио к знању

ово решење суда општинског.

вање по земљи; умиравање властеле; рат са Византијом и Дрманом и Куделином; трижа савести; абдицирање; буна против краља Милутина и т. д., — све то показује, да је, ипак, у влади краља Драгутина било неког живота, енергије; да је влада врховног српског краља Драгутина једна од бурних периода Српске Историје. Српски би песник у влади врховног српског краља Драгутина нашао збиља један знатан драмски елеменат.¹⁾

Влада врховног српског краља Драгутина разликује се од владе сремског краља Драгутина. Док је она била бурна, ова је мирна. Сремску је краљевину под краљем Драгутином крепио благодетни мир. Српски је сељак гледао своју љиву; а грађани стварао трговинске и занатске шпекулације. На свакој је страни владао дубоки мир.

Како што смо видели, краљ је Драгутин дошао на српски краљевски престо насиличким путем; али би се тај његов корак ипак дао до некле оправдати. А када је дошао и утврдио се на српском краљевском престолу, он није био тиранин, који би само силом натиран напустио отети вла-

¹⁾ у српској драмској књижевности позната је драма од Атанасија Николића **Драгутин краљ срчки**. Жалостно позорје у 5 дјељства. Н. Садъ 1844.

V

Председник износи одбору на решење предмет о регулисању „Варош капије.“ По прочиташу процене имања на томе месту ГБр. 3464 и извештаја грађевинског одељења о овоме предмету ГБр. 3558 одбор је после поименичног гласања са 20 гласова против 7 решио,

да се ова процена као и предлог за арондисање имања не прими да суд општински позове сопственике имања ових и понуди има да се сами погоде о регулисању и подели имања према регулационом плану, па ако се сами у томе не споразуму, да општина експроприше целокупна имања Браће Илића и Стевана Вељановића и колико треба од имања П. Анастасијевића за улицу и регулацију плацева према регулационом плану, па да од тих имања употреби потребно земљиште за улицу а са остатком да располаже као са својином регулационог фонда. Да се изврши нова процена према овом решењу.

VI

По прочиташу извештаја економног одељења АБр. 431, одбор је решио,

да се решење одборско од 14. децембра 1898. АБр. 8653. задржи од извршења. Да се земљиште регулационог фонда, звано, Табак Ибрахимов чајир изда под једногодишњи закуп од првог новембра 1898-осме године под прописаним погодбама Јанку Цветковићу овд. кравару за годишњу цену од девет стотина и педесет и један динар.

VII

По прочиташу молбе Косте Гинића каф. овд. изабрапог главног тутора цркве на новоме гробљу да се ослободи те дужности са разлога у молби наведених, одбор је решио,

да се Коста Гинић ослободи дужности главног тутора цркве на новоме гробљу, изабрав на његово место Јована Петковића — Марјановића земљоделца овд.

VIII

На предлог протопрезвитерата београдског АБр. 278 и 302, одбор је решио,

далачки престо. Када је у Српској Држави услед византиског продирања насталазабуна и незадовољство, краљ је Драгутин можда и из патриотских разлога абдицирао у корист свог врснијег и популарнијег брата Милутина. Када ће у скоро и под краљем Милутином запретити Српској Држави велика опасност од Византинца, краљ ће Драгутин, у том критичном времену по новога краља Милутина, дати леп доказ своје узвишености: Он ће отићи у помоћ своме брату, одагнаће непријатеља и учиниће с њиме знатне завојевачке успехе.

У индивидуалном раду и карактеру краља Драгутина особито се истиче једна прта: велика побожност. Јачином своје религијозности он се доста истиче над осталим Неманићима, у којих је као нека традиција била на завршетку владе покалујерити се и тежити посвећењу. Својом поштеном душом он је вероватно био контраст брату краљу Милутину, о коме су византиски историчари сачували шкандалозне приче. И велика религијозност краља Драгутина може се разумети. Ондашње је друштво било такво: задахнуто великим религијозношћу, предано песимизму и резигнацији, — и, према томе, краљ Драгутин својом индивидуалношћу не показује сумњиву или издвојену индивидуу.

да тутори цркве Саборне за 1899—1900 годину буду и то главни: Коста Глишић бакалин овд. а спомоћни: Ђубомир Мишковић, Михаило Поповић и Јован К. Јовановић трговци.

Да тутори цркве Св. Марка буду за 1899—1900. год и то: главни Мића Ристић ликерција, а спомоћни Милан М. Милутиновић трг. (члан фирме Удовичић и Милутиновић).

IX

Пошто су из одбора иступили они одборници, који су били одређени за чланове разних комисија, то, на предлог председника општине, одбор је решио,

да од сада буду чланови комисије: за издавање општинске милостије одборници г. Голуб С. Јанић, Трифун Ђорђевић и Милован Миленковић, а комисије за одређивање курса артијама од вредности, које се узимају у кауцију у место таксе трошаринске одборници г. г. Коста Ризнић, М. Арсенијевић и Стојан Пајкић.

X

По прочиташу молбе Алексе П. Милојковића, пензионера АБр. 230, да се ослободи дужности поротника, пошто је постао општинским чиновником, одбор је решио,

да се Алекса П. Милојковић ослободи дужности поротника изабрав на његово место за поротника Милана Здравковића пензионера.

XI

По прочиташу предлога водоводног одељења АБр. 226, да се у новоизиданим бунарима на Белим водама замене натеге мањег калибра са натегама већег калибра, одбор је решио,

одобрава се овај предлог у свему с тим, да трошак за извршење овога, који се предвиђа на две иљаде и две стотине динара, падне на терет прихода трошаринских.

XII

По прочиташу акта VII. пуков. окр. команде ОВБр. 3065/98. одбор је изјавио,

По АЕ. Данилу краљу Драгутину, када је дошао у своју нову престоницу Дабрац, као да је прва брига беше да дада мања и израза пессимистичком расположењу своје душе и крајњем ескетизму, не би ли како пред Богом покајао тежак грех, што је устао на свог оца.

Најпре он од себе далеко одбаци знаке владалачког достојанства. На место сјајног краљевског одела, он обуче еремитско, исцециано и искривљено. Опаса се трпчаним појасем по нагу телу и јако стеже појас. Обуче кошуљу од оштре кострети. Не даваше сну себи на очи. Сваке ноћи сузама квашаше постељу своју. У земљи ископа гроб, који ће га увек опомињати на смрт и ништавило овога света. Када би се од других неспавања, ноћних молитава и бдењаја изнурој, он би се са Давидовим Псалмима и Јеванђељем у руци лежећи одмарao у том гробу, који је до некле био испуњен трњем и оштрим камењем. У таквој тортури он тражаше ојачају души својој мира и насладе! Устајући из гроба, он отвараше и прочитаваше Јеванђеље, из Давидових Псалама певаше поједине псалме, славећи Господа и његову неумитност. Када је путовао по својој држави, на преноћиштима он је наређивао, да му се сличан гроб ископа и обложи тр-

да се маса Николе Николајевића Хаџи, према њеном имовном стању има ослободити давања коморе за војску. Да суд о томе извести војену власт и попиље јој тражене податке о овој маси.

XIII

На предлог суда општинског а по саслушању извештаја о понуђеним ценама олова за пломбирање, одбор је решио,

да се набавка потребне количине олова за пломбирање за ову 1899. год. уступи према прописаним погодбама Јарославу Бе-зухи овд. бравару по цени и то: за веће олово за пломбирање меса по осам динара и четрдесет пара од једне иљаде комада и за мање олово за пломбирање дезинфекцираних ствари по седам динара и двадесет и пет пара од једне иљаде комада.

XIV

Председник саопштава одбору, да би требало изабрати једну одборску комисију, која би са председником општине проучавала понуде за зајам општински и радове и о томе подносила одбору од времена на време извештаје са својим мишљењима.

По саслушању овога одбор је решио,

да одборници г.г. Н. Спасић, Др. Јов. Ђурић, А. Н. Кремановић, Коста Др. Ризнић, М. Арсенијевић, Дим. Тадић, Ђ. Пантелић, Н. И. Стаменковић, М. Савчић и Јован Петровић са председником општине проучавају понуде за зајам и радове општинске и да од времена на време подносе одбору извештаје са својим мишљењима. Кад су пет одборника на окупу, могу пуноважно радити.

XV

По прочитању извештаја председника општине о избору правозаступника општине београдске одбор је одлучио,

овлашћује се председник општине, да размисли о личности, која би по његовом мишљењу најподеснија била да буде правозаступник општине, па да је кандидује одбору у првој седници за овом.

њем и оштром камењем, и ту би се одмарao.¹⁾

Такав је краљ Драгутин био аскет! Он беше бигота! Његов аскетизам спомињу и неки летописи.²⁾

Од важности је, што АЕ. Данило износи, да је краљ Драгутин био окружен многим калуђерима. И ти калуђери својим једностраним погледима на овај „ништавни и пролазни“ свет, својим саветима одржавали су, нема сумње, у краља Драгутина онакво религијозно расположење, ону склоност ка меланхолији, ону страст ка аскетизму. Калуђери су му први показали, да се он једино искреним кајањем, постом и молитвом може грехова очистити. Они су му чак и епитимију одређивали!³⁾ Углеђајући се на Св. Саву, краљ је Драгутин био дошао на мисао да иде на хапилук у Свету Земљу. По казивању АЕ. Данила властела краља Драгутина, „силни кь отъчсткин юго“, вада из државних разлога, да земља не буде без владаоца изложена каквим евентуалностима, одлучно се упротиви тој намери краљевој и захтеваши да се он прође сваког путовања у Свету

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

29. Јануара 1899. год.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић; присуствовали чланови суда г.г. Ст. Ивковић, и Коста Симић; од одборника били: г.г. Ђ. Димитријевић, М. Јовановић, М. Арсенијевић, Др. Лазаревић, Ворће М. Соколовић, Ђока Тошић, Др. Ј. Ђурић, К. Н. Лазаревић, Голуб С. Јанић, Н. И. Стаменковић, А. Ј. Стевановић, Иван Козлић, Младен Николић, Дамјан Стојковић, Ј. М. Јанковић, Д. М. Ђорђевић, Пет. И. Јовановић, Стојан Пајкић, Коста М. Ђурић, Др. Стеван Марковић, Васа Николић, Милован Милenković, Богоје Јовановић, Мих. Штрбић, Н. Спасић, Ј. Петровић

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 21. Јануара о. г. и учињена је ова измена,

да решење под КНБр. 40 овако гласи: да се ова процена као и предлог за арондишење имања не прими, већ да суд општински позове сопственике имања ових и понуди имања, да се сами погоде о регулисању и подели имања према регулационом плану, па ако се сами у томе не споразуму, да општина експроприше целокупна имања Ђађе Илића и Стевана Вељановића, и колико треба од имања Петра Анастасијевића за улицу и регулацију плацева према регулационом плану, па да од тих имања употреби потребно земљиште за улицу, а са остатком да располаже као са својим регулационог фонда. Да се према овоме изврши и нова процена.

II

У данашњој седници положили су заклетву и одборничку дужност примили одборници г.г. Михаило Јовановић и Андра Стевановић.

(СВРШИЋЕ СЕ)

ИЗВОД ИЗ ПРАВИЛА

о уређењу еснафа димњичарског

Члан 13.

Чишћење димњака вршиће се радним данима пре и после подне, и сваки без разлике дужан је допустити чишћење димњака.

Но ако је коме са извесних разлога немогућно допустити чишћење једнога дана, дужан

Земљу. „Кътоли“, краљу вељаше властела, „югоже ты, моғы бранити нась и късоу землю отъ отъчсткн твоего отъ нахождения соу-протицъныхъ юзинъ“¹⁾

У погледу на утицај свештенства на краља Драгутина историк Мајков иде мало даље. Он узима да се краљ Милутин служио свештенством као духовним оружјем против свог брата краља Драгутина и да је он успео да свештеничким утицајем утре у краља Драгутина сваку помисао и тежњу на мешање у државне послове.²⁾ Али сами историски докази говоре против ове претпоставке Руза Мајкова. Ми ћемо у идућој глави видети, како се и колико краљ Драгутин мешао у државне послове свога брата краља Милутина.

Краљ Драгутин није заборављао ни својих владаачких дужности. Он се трудио: Да своју земљу просвети и научи побожну животу; да је заштити од сваког евентуалног напада спољњег непријатеља. Он се стараше о својој војсци и о домаћим пословима. Штићаше сиротињу, слабе и немоћне. Богато дељаше милостије не само својим сиромашним поданицима, него сиромашним странцима.³⁾

је то без одлагања допустити другога дана у исто време.

Тако исто димњичар је дужан следовати на сваки позив за чишћење димњака, а нарочито за случај пожара.

Члан 16.

За чишћење димњака плаћају се ове таксе:

а) за чишћење димњака цилиндар без разлике на спрат	0·40	динара
б) за чишћење димњака простог	0·20	"
в) " " " на два спрата	0·40	"
г) за чишћење гвозденог шпархерда	0·40	"
д) за чишћење зиданог шпархерда	0·40	"
ђ) за чишћење зиданог шпархерда великог у гостионицима	1·-	"
е) за чишћење фуруна с чунковима од два метра на више	0·40	"
ж) за чишћење фуруна с чунковима до два метра	0·20	"
з) за испаљивање димњака	1·50	"
и) за чишћење типлова на пекарницама од типла	0·20	"

Члан 17.

Таксе за чишћење димњака плаћају сопственици зграда, а за масе масени стараоци. Само у одсуству ових плаћају закупници (кирајије).

Плаћање прописних такса обавезно је. У случају противљења, таксе ће наплатити полицијска власт без икаквог одлагања.

По наплати таксе димњичар је дужан сваком без разлике издати признаницу, у којој мора бити назначено: колико је и каквих димњака очишћено, на чијој згради, колико је наплаћено и ког је дана чишћење вршено. На полеђини признанице морају бити одштампане таксе из члана 16. правила.

Признанице морају бити снабдевене оригиналним потписом мајстора, који у дотичном рејону занат упражњава.

Као врховни краљ српски Драгутин је био са Дубровчанима у трговинским и политичким међународним односима. У једној својој листини од 1281. г., управљено на дубровачког кнеза Николу Мавријанина (Maugocenus), краљ Драгутин обнавља уговор мира, коме је већ пет година протекло. У истој се листини одређује: Време од три месеца за исељење свију дубровачких трговаца из Србије у случају каква размирења; да су Дубровчани дужни плаћати српском краљу 2.000 перпера сваке године о Митрову-Дану.²⁾ Оба ова уговора била су, вероватно, само превентивне мере и међународне формалности, јер до неспоразума, сва је између Дубровачке Републике и српског краља Драгутина није ни дошло. Мирни трговински и пријатељски односи између Дубровника и краља Драгутина наставили су се и када је краљ Драгутин организовао Сремску Краљевину и завладао њоме.

(Наставиће се)

¹⁾ Микл. Mon. Serb. стр. 54, 55, бр. LVII.— Кар. Тврт Срп. Спом. стр. 39. бр. 31. Потпис је на овој листини. Стефан по милости божије краљ српски земље и поморјских. Миклошић приписује ту листину краљу Милутину; али је г. Ђ. Ковачевић доказао да је то листина краља Драгутина. Чуп. Год. књ. III стр. 379—387.

²⁾ Ibidem.

³⁾ Ист. Срп. Нар. стр. 31.

³⁾ Дан. Жив. стр. 28, 38, 43. — Ив. Павл. Жит. стр.

179—180, 185. — Ст. Новак. Ст. Срп. Војска стр. 57.

¹⁾ Дан. Жив. стр. 32—34. Ив. Павл. Жит. стр. 180—182.

²⁾ Ј. Стојан. Спом. III. стр. 95.— Гласн. LIII. стр.

6. — Шаф. Рамат. Let. стр. 52.— Starine XIII. стр. 168.

³⁾ Дан. Жив. стр. 41—42.

ОПШТИНА ГРАДА БЕОГРАДА

СТАЊЕ НА ДАН 30 НОВЕМБРА 1898 ГОД.

странице главне књиге	РАЧУН	СВРТ У СЕПЕМБРУ		СВРТ ОД 1 ЈАН. ДО 30 НОВЕМБРА		СТАЊЕ 30 НОВЕМБРА	
		СВРТ	ОД 1 ЈАН. ДО 30 НОВЕМБРА	СВРТ	ОД 1 ЈАН. ДО 30 НОВЕМБРА	СВРТ	ОД 1 ЈАН. ДО 30 НОВЕМБРА
	Благајне	196007 26	207258 48	1464798 45	1430602 29	34196 16	
75	Привремени издатака	3000 —	46489 08	127879 77	62606 97	65272 80	
37	Вредећи артија			76438 —		76438 —	
38	Непокретности			5460600 23		5460600 23	
38	Покретности			78771 64		78771 64	
39	Грађење кеја			88961 61		88961 61	
40	" водовода			2855052 82		2855052 82	
24	" калдрме из зајма			945749 85		945749 85	
28	" канализације			64303 68		64303 68	
41	" дорђолске школе			212073 54		212073 54	
23	" палиул. "			177210 03		177210 03	
21	" дорђолске цркве			57837 21		57837 21	
85	Дужника разни	3415 93	119271 30	19336 82	99934 48		
89	" калдрме	3282 69	140563 30	20861 15	119702 15		
22	" водовода			3989 62		3989 62	
19	" трошарине			1259 47		1259 47	
68	Повериоца разни	20046 10	4402 05	114717 90	314225 07		199507 17
5	" водовода	12090 48		15110 23	19881 07		4770 84
46	Кауција			1000 —	2117 —		1117 —
4	Дијурна инжињерски			192 —	364 80		172 80
66	Обртне порезе			12525 96	12525 96		
32	Поклона божићни			12 —	5543 45		5531 45
27	Фондова разни			19025 96	196825 38		177799 42
47	Гробљанског фонда				110563 05		110563 05
43	Регулационог "	16036 20		360782 08		360782 08	
44	Упр. фонд. за регул. фонд.			9234 22		9234 22	
44	" " " фондове			31913 48		31913 48	
76	Управе трошарине	12 77	40000 —	44774 10	220000 —		175225 90
48	Упр. фонд. за зајмове				192911 13		192911 13
71	Пријема			8297000 —	10495000 —		2198000 —
34	Остава код Нар. Банке			10220000 —	8260000 —	1960000 —	
49	Текући " " "	40000 —		220000 —	2190591 10		1970591 10
50	Приреза војног				150460 09		150460 09
90	Гробљ. буџет	982 01	2764 84	17084 21	27387 79		10303 58
	Прихода буџетски		98142 20	838 63	938035 28		937196 65
	Расхода "	78253 81	60 —	931504 13	60 —	931444 13	
80	" из милиона	34279 45		84383 69		84383 69	
93	" по кредитима	44220 41		132628 89	21 —	132607 89	
82	Утврђење обале			7428 73	10000 —		2571 27
83	Позајмице од трошар.		68370 49		400780 19		400780 19
95	Главница	29214 07		122971 05	7437188 19		7314217 14
		474185 76	474185 76	32517887 78	32517887 78	13851718 78	13851718 78

5. Децембра 1898 године

Београд.

Књиговођа,

Милија Јовановић с. р.

Главни благајник,

Ђ. Ж. Нешић с. р.

Главни књиговођа,

К. Ј. Јанковић с. р.